

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Farniev Arcadie cu inculpatul Fîrnachi Ruslan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2020, în cauza penală în privința lui

Fîrnachi Ruslan XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în mun.
XXXXX.

Termenul de examinare:

prima instanță: 03.01.2018 – 06.02.2020
instanța de apel: 26.02.2020 – 01.07.2020
instanța de recurs: 21.09.2020 – 24.03.2021

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 06 februarie 2020, Fîrnachi Ruslan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate lui Fîrnachi Ruslan a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 4 (patru) ani.

A fost dispusă încasarea de la Fîrnachi Ruslan în beneficiul lui Toma Andrei a prejudiciul material în sumă de 15697,78 (cincisprezece mii șase sute nouăzeci și șapte) lei, a prejudiciul moral în sumă de 85000 (opt zeci și cinci mii) lei și a cheltuielilor legate de acordarea asistenței juridice în sumă de 5000 (cinci mii) lei. În rest, cerințele au fost respinse.

A fost dispusă încasarea de la Fîrnachi Ruslan în beneficiul statului a cheltuielilor pentru efectuarea raportului de constatare nr. 14.130E din 06.12.2017; raportului de expertiză judiciară nr. 14.129E din 06.12.2017; raportului de expertiză judiciară nr. 34/12-R-5948 din 14.11.2017, în sumă totală de 6 888 (șase mii opt sute optzeci și opt) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Fîrnachi Ruslan XXXXX, la 01.08.2017, aproximativ la ora 18:15, posedând permis de

conducere pentru categoria mijlocului de transport pe care-l conducea, fiind treaz, conducând automobilul de marcă XXXXX, cu n/î XXXXX, pe banda numărul 3 de pe bulevardul XXXXX din mun. Chișinău, din direcția str. XXXXX în direcția str. Alecu Russo, ajungând la intersecția cu str. XXXXX, tronson semnalizat cu marcajul longitudinal, linia îngustă continuă care, conform capitolului I art. 1.1.1 lit. b) parte a Anexei nr. 4 a Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13.05.2009, semnifică delimitarea benzilor pe carosabile care au două sau mai multe benzi pe sens, pe sectoarele de drum ce prezintă pericol iar încălcarea acesteia este interzisă, acționând contrar prevederilor art. 20 alin. (3) a Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009 care stipulează „semnalul verde intermitent de asemenea permite trecerea, informând că timpul rezervat acestui semnal expiră și în curând va fi pus în funcțiune semnalul galben” și alin. (4) a Regulamentului circulației rutiere, care stipulează „semnalul galben avertizează că vehiculele care se apropie trebuie să fie oprite în locurile prevăzute la subpunctul 1) din prezentul punct, cu excepția celor care, la apariția semnalului, se află atât de aproape de locurile respective, încât nu mai pot fi oprite fără a recurge la frânarea bruscă”, art. 39 alin. (1) a Regulamentului circulației rutiere care stipulează: „înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic”, art. 45 subpct. (1) lit. a), b), d) a Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră” și alin. (2) care stipulează din 3 cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, observând conectarea semnalului verde intermitent a semaforului care dirija direcția sa de deplasare, în scopul de a reuși traversarea intersecției, a accelerat mărinde viteza de deplasare a automobilului condus de el și neasigurându-se de siguranța acțiunilor sale, lipsa obstacolelor și securitatea celorlalți participanți la trafic, a efectuat manevra de reîncolonare pe banda a 2-a a carosabilului trecând linia îngustă continuă, a intrat în intersecție la culoarea galbenă a semaforului și urmărind evitarea coliziunii cu automobilul de marcă XXXXX cu n/î XXXXX, condus de cet. Socolean Cristin a îndreptat automobilul de model BMW spre trotuarul pe care se aflau mai mulți pietoni unde a tamponat pietonul Toma Maria.

În rezultatul accidentului rutier, pietonului Toma Maria XXXXX i-au fost cauzate următoarele leziuni corporale: hematom subcutan cranian, hemoragii difuze în tegumentele capului, fractura cominutivă a oaselor bolții craniului,

delacerarea creierului, fracturi costale din dreapta, echimoze pe membrul superior drept-leziuni care au apărut la lovire cu părțile proeminente a automobilului în mișcare în timpul accidentului rutier și care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 121D/1531, din 01.12.2017 se califică ca vătămare corporală gravă. Moartea cet. Toma Maria XXXXX a survenit în rezultatul delacerării creierului consecință a traumei craniocerebrale închise.

Acțiunile lui Fîrnachi Ruslan, au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, de către persoana care conducea mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul principal, Lungu Vitalie, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatului Fîrnachi Ruslan să-i fie stabilit în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

- prima instanță, constatând în sentință că inculpatul într-adevăr a săvârșit infracțiunea incriminată, n-a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, adică nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de circumstanțele și poziția acestuia în cadrul procesului penal;

- la stabilirea pedepsei instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, inculpatului fiindu-i aplicată o pedeapsă neechitabilă circumstanțelor cauzei;

- luând în considerație comportamentul inculpatului, nerecunoașterea vinovăției, succesorul părții vătămate are pretenții de ordin material și moral, anterior a comis multiple contravenții în domeniul circulației rutiere, astfel considerând oportun stabilirea în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani.

3.1. Avocatul Oxana Ivanov în numele succesorului victimei Toma Aurel și succesorul victimei au contestat sentința primei instanțe cu un apel comun, prin care au solicitat admiterea acestuia, casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu aplicarea unei pedepse mai aspre.

În argumentarea cererii de apel a indicat că succesorului victimei, Toma Aurel, consideră concluzia primei instanțe în partea stabilirii pedepsei inculpatului Fîrnachi Ruslan ca fiind neîntemeiată și prea blândă, întrucât inculpatul, după comiterea infracțiunii, nu a regretat fapta comisă și nici nu și-a dat interesul în raport cu tragedia adusă succesorului părții vătămate.

3.2. În apelul comun declarat de către avocatul Farniev Arcadie în numele inculpatului Fîrnachi Ruslan și de către inculpat, s-a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale, apelanții au invocat următoarele aspecte:

- prima instanță nu a examinat obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele de fapt ale cauzei și probele administrate în cadrul judecării cauzei date, emițând o sentință de condamnare a inculpatului Fîrnachi Ruslan contrar prevederilor art. 389 Cod de procedură penală;

- prin efectuarea unei cercetări obiective și multiaspectuale a probelor administrate de părți în cadrul judecării cauzei penale date, s-a stabilit cu certitudine că nu a fost dovedită nici existența elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului și nici vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) alin (3) lit. b) Cod penal, motiv pentru care apărarea a considerat necesar emiterea unei sentințe de achitare în privința acestuia;

- prima instanță a ajuns la concluzia că inculpatul Fîrnachi Ruslan Andrei este vinovat de comiterea infracțiunii ce i se în criminează cercetând doar probele acuzării, și anume, în parte motivantă a sentinței se face trimitere doar la probele acuzării, ignorând în totalitatea poziția și argumentele părții apărării. Pe parcursul examinării prezentei cauze penale, partea acuzării nu a prezentat nici o probă directă și incontestabilă, care ar dovedi faptul că inculpatul Fîrnachi Ruslan, se face vinovat de comiterea aceluiași accident rutier;

- deși prima instanță a făcut trimitere la probele prezentate de partea acuzării, aceasta nu putea ajunge la concluzia emiterii unei sentințe de condamnare, deoarece, ca urmare a audierii în ședințele de judecată a succesorului părții vătămate, Toma Andrei, nu s-au obținut careva probe, deoarece ultimul nu a fost martor la comiterea accidentului, a aflat despre acesta fiind contactat telefonic de altcineva și unicul lucru pe care l-a putut spune cu certitudine a fost suma prejudiciului pe care îl pretinde, fără a o motiva. Ca urmare a audierii în ședințele de judecată a martorilor, Ciobanu Maxim, Bejan Iana și Socolean Cristin s-a stabilit că Ciobanu Maxim nu a văzut nimic și nu poate să spună nimic cu certitudine, doar a prezentat CD-ul cu înregistrarea video la poliție. Cât ține de declarațiile martorului Bejan Iana apărarea consideră că nu pot fi luate în calcul, deoarece sunt absolut contradictorii, ultima declară cu lux de amănunte detaliile accidentului, însă declarațiile acesteia contravin atât procesului-verbal de cercetare la fata locului, cât și celorlalte probe prezente în materialele dosarului și acest lucru pare firesc dat fiind faptul că Bejan Iana la acel moment era la a treia oră de practică auto. Fiind a treia oară la volanul unui automobil avea emoții și era concentrată la ce se întâmplă în imediata apropiere a sa și nicidecum la cealaltă intersecție. Cât privește declarațiile martorului Socolean Cristin, apărarea menționează că acesta este unicul martor ocular, care a văzut cu certitudine tot ce s-a întâmplat, dar a încercat să fugă de la locul cu pricina, conștientizând că poartă vina pentru cele ce s-au întâmplat, dat fiind faptul că anume el a efectuat neregulamentară manevra de întoarcere, neasigurându-se, creând obstacol automobilului condus de Fîrnachi Ruslan, și generând toate celelalte evenimente din acea zi;

- analizând materialele dosarului, se constată că vina cet. Fîrnachi Ruslan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, nu a fost demonstrată prin nici o probă pertinentă, concludentă și utilă care ar arăta direct sau indirect la comiterea faptei incriminate;

- organul de urmărire penală a avut din start scopul condamnării ilegale a inculpatului Fîrnachi Ruslan și nu a dorit categoric să purceadă la o cercetare sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului în speța dată, ignorând în totalitate sarcinile sale prevăzute la art. 1 alin. (2) și (3), art. 19 alin. 3) și art. 254 alin. (1) Cod de procedură penală.

- de către organul de urmărire penală, prin ordonanța din 16.10.2017 a fost dispusă efectuarea expertizei auto-tehnice, prin care expertului i-au fost adresate un șir de întrebări, răspunsul la care ar elucida circumstanțele accidentului rutier, însă ajunși la finele examinării cauzei penale s-a constat că: la etapa cercetării probelor în instanța de judecată, procurorul intenționat a ignorat filele dosarului 180-191 care conțin raportul de expertiză: 34/12/1 -R-5948 din 14 noiembrie 2017, deoarece acest raport de expertiză este unicul înscris, întocmit de un expert, asupra circumstanțelor accidentului rutier, care, de fapt, în totalitate demonstrează nevinovăția cet. Fîrnachi Ruslan în comiterea infracțiunii ce i se incriminează;

- nu este clar care anume regulă de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport a fost încălcată de către cet. Fîrnachi Ruslan, prevăzută de Regulamentul circulației rutiere. Fîrnachi Ruslan a respectat limita de viteză, culorile semaforului, marcajele rutiere, a reacționat la obstacolul pentru circulație în câmpul de vizibilitate (manevra de viraj a automobilului de model XXXXX). Astfel, în opinia părții apărării este inexplicabil faptul de ce până în prezent conducătorului automobilului Dacia Logan nu i-a fost încriminată încălcarea prevederilor art. 56 subpct. 2 a Regulamentului circulației rutiere (secțiunea 5-a - circulația în intersecții. Reguli Generale) care stipulează: *"în cazul virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și se vor deplasa înainte sau la dreapta."*, încălcare, care, în opinia apărării, a și generat survenirea celorlalte evenimente din prezenta speță;

- inculpatul Fîrnachi Ruslan este condamnat pentru faptul că a încercat să evite o situație de accident, creată de conducătorul automobilului Dacia Logan și reacția, încercarea, ultimului de a evita coliziunea cu automobilul apărut în fața sa a fost una firească. De la apariția obstacolului până la echivalarea cu acesta, intervalul de timp este de 2,223s, iar din acest moment pînă la tamponarea pietonului Toma Maria mai sunt doar 0,933s. Din acest motiv consideră că lui Fîrnachi Ruslan nu-i poate fi încriminată încălcarea pct. 45 alin (1) și (2) al RCR, dat fiind faptul ultimul nu putea să prevadă că conducătorul automobilului XXXXX va încălca prevederile art. 56 subpct. 2 a Regulamentului circulației rutiere (secțiunea 5-a - circulația în intersecții. Reguli Generale).

- acuzatorul de stat nu a probat, iar instanța de fond, nu a motivat, în nici un fel existența în acțiunile inculpatului a componentei de infracțiune prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, și anume a laturii obiective - faptul încălcării de către Fîrnachi Ruslan a Regulamentului circulației rutiere. De către martorii acuzării, de asemenea, au fost făcute declarații contradictorii cu învinuirea adusă, astfel nici un martor nu a văzut cu certitudine ce s-a întâmplat, fiecare a descris circumstanțele de după accident sau circumstanțe care nu sunt relevante la caz.

- de către partea acuzării nu au fost prezentate probe pertinente, concludente și utile care în colaborare cu circumstanțele cazului ar demonstra existența tuturor elementelor constitutive ale componentei de infracțiune prevăzute la art.264 alin.(3) lit. b) din Codul penal și respectiv existența vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate. Astfel, adoptarea unei sentințe de achitare va corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2020, a fost respins, ca nefondat, apelul comun declarat de apărătorul Farniev Arcadie și inculpatul Fîrnachi Ruslan.

Apelul declarat de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal, Vitalie Lungu, și apelul comun declarat de avocatul Oxana Ivanov și succesorul victimei Toma Aurel a fost admis, casată parțial sentința în partea aplicării art. 90 Cod penal și pronunță în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Pedeapsa sub formă de 4 (patru) ani închisoare, aplicată inculpatului Fîrnachi Ruslan în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal urmează a fi executată în penitenciar de tip deschis.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Cu referire la apelul comun declarat de către avocatul Farniev Arcadie în numele inculpatului Fîrnachi Ruslan și de către inculpat.

În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor părții apărării expuse în cererea de apel, instanța de apel a ajuns la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului Fîrnachi Ruslan, în comiterea faptei incriminate.

Instanța de apel a considerat că prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului Fîrnachi Ruslan în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, stabilind corect starea de fapt, iar acțiunile inculpatului Fîrnachi Ruslan corect au fost încadrate în dispoziția art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, săvârșirea infracțiunii fiind

dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel, și anume:

- declarațiile succesoriului victimei Toma Andrei;

- declarațiile martorilor Ciobanu Maxim, Socolean Cristin, Bejenari Iana;

- procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 01.08.2017, conform căruia, a fost cercetat locul accidentului rutier produs în mun. Chișinău, bd. Moscova - Miron Costin. În cadrul cercetării la fața locului au fost efectuate măsurările de rigoare, iar la procesul-verbal au fost anexate schița accidentului rutier și tabelul fotografic, cu fotografiile efectuate în cadrul cercetării la fața locului (f.d. 20-26 Vol. I);

- procesul-verbal de ridicare din 02.08.2017, conform căruia de la martorul Ciobanu Maxim a fost ridicat un CD-R cu imagini video din momentul accidentului din data de 01.08.2017, cu amplasarea și poziționarea automobilelor (f.d.55 Vol. I);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.11.2017 conform căruia a fost supus examinării: un suport optic de stocare a informației de tip CD-RW „VS” de culoare galbenă, cu capacitatea de 700 Mb, de culoare albă pe care este prezentă o inscripție efectuată cu o substanță marcantă de culoare negru cu conținut neclar. Astfel, la deschiderea fișierului au fost vizionate imagini video, care sunt fixate de camera de luat vederi instalată în salonul autovehiculului, care se deplasează pe str. XXXXX, trece sensul giratoriu cu str. Al. Russo, apoi în continuare merge pe bd. XXXXX, mun. Chișinău. În timpul apropierii de intersecția cu str. M XXXXX, fiind pe a doua bandă de circulație se observă cum la culoarea galbenă cu semnalizatorul stâng aprins se pornește automobilul de model Dacia Logan, care efectuează manevra de întoarcere și practic tot atunci în vizorul camerei apare automobilul de model BMW, care în ultimul moment schimbă direcția sa de mers din partea dreaptă conform sensului său de deplasare, iese pe trotuar unde a comis tamponarea unui pieton. (f.d. 56 Vol. I);

- raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-4639 din 23.08.2017 (f.d.80-84 Vol. I);

- procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 09.08.2017, conform căruia, a fost cercetat locul accidentului rutier produs în mun. Chișinău, bd. Moscova cu strada Miron Costin. În cadrul cercetării la fața locului au fost efectuate măsurările de rigoare, iar la procesul-verbal au fost anexate schița accidentului rutier și tabelul fotografic, cu fotografiile efectuate în cadrul cercetării la fața locului (f.d. 85-87 Vol. I);

- raportul de constatare nr. 14.130E din 06.12.2017, conform căruia moartea cet. Toma Maria Alexandru a survenit în rezultatul delacerării crierului, consecință a traumei cranio-cerebrale închise ce se confirmă prin modificările patologice depistate la examinarea medico-legală a cadavrului (f.d.164-167 Vol. I);

- raport de expertiză judiciară nr. 14.129E din 06.12.2017, conform căruia, în rezultatul accidentului rutier la Toma Maria au fost constatate: leziuni corporale, hematom subcutan cranian, hemoragii difuze în tegumentele

capului, fractura cominutivă a oaselor bolții craniului, delacerarea creierului, fracturi costale don dreapta, echimoze pe membrul superior drept – leziuni care au apărut la lovire cu părțile proeminente ale automobilului în mișcare în timpul accidentului rutier și ca periculoase pentru viața, se califică ca vătămare corporală gravă. Moartea cet. Toma Maria XXXXX a survenit în rezultatul delacerării creierului, consecință a traumei cranio-cerebrale închise ce se confirmă prin modificările patologice depistate la examinarea medico-legală a cadavrului (f.d. 168-169 Vol. I);

- raport de expertiză judiciară nr. 34/12-R-5948 din 14.11.2017, din care rezultă că, la întrebările nr.5, 10, 13, expertul a refuzat să formuleze concluziile la obiectivele în cauză, pe motivul insuficienței materialelor prezentate pentru efectuarea investigațiilor. Iar soluționarea definitivă a întrebării nr.11,12 din încheiere – până la momentul producerii accidentului rutier, automobilul de model BMW 520i, n-a avut careva defecte tehnice de frânare, care ar fi putut genera producerea accidentului rutier (f.d. 180-187 Vol. I).

Instanța de apel, prin cercetarea probelor pertinente, concludente, utile și veridice expuse supra, a constatat dovedit, dincolo de orice dubiu rezonabil, că Fîrnachi Ruslan Andrei, la 01.08.2017, aproximativ la ora 18:15, posedând permis de conducere pentru categoria mijlocului de transport pe care-l conducea, fiind treaz, conducând automobilul de marcă XXXXX, XXXXX, cu n/î XXXXX, pe banda numărul 3 de pe bulevardul Moscovei din mun. Chișinău, din direcția str. XXXXX în direcția str. XXXXX, ajungând la intersecția cu str. XXXXX, tronson semnalizat cu marcajul longitudinal, linia îngustă continuă care, conform capitolului I art. 1.1.1 lit. b) parte a Anexei nr. 4 a Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13.05.2009, semnifică delimitarea benzilor pe carosabile care au două sau mai multe benzi pe sens, pe sectoarele de drum ce prezintă pericol iar încălcarea acesteia este interzisă, acționând contrar prevederilor art. 20 alin. (3) a Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009 care stipulează „semnalul verde intermitent de asemenea permite trecerea, informând că timpul rezervat acestui semnal expiră și în curând va fi pus în funcțiune semnalul galben” și alin. (4) a Regulamentului circulației rutiere, care stipulează „semnalul galben avertizează că vehiculele care se apropie trebuie să fie oprite în locurile prevăzute la subpunctul 1) din prezentul punct, cu excepția celor care, la apariția semnalului, se află atât de aproape de locurile respective, încât nu mai pot fi oprite fără a recurge la frânarea bruscă”, art. 39 alin. (1) a Regulamentului circulației rutiere care stipulează: „înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic”, art. 45 subpct. (1) lit. a), b), d) a Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând

permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră” și alin. (2) care stipulează din 3 cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, observând conectarea semnalului verde intermitent a semaforului care dirija direcția sa de deplasare, în scopul de a reuși traversarea intersecției, a accelerat măbind viteza de deplasare a automobilului condus de el și neasigurându-se de siguranța acțiunilor sale, lipsa obstacolelor și securitatea celorlalți participanți la trafic, a efectuat manevra de reîncolonare pe banda a 2-a a carosabilului trecând linia îngustă continuă, a intrat în intersecție la culoarea galbenă a semaforului și urmărind evitarea coliziunii cu automobilul de marcă XXXXX cu n/î XXXXX, condus de cet. Socolean Cristin a îndreptat automobilul de model BMW spre trotuarul pe care se aflau mai mulți pietoni unde a tamponat pietonul Toma Maria.

În rezultatul accidentului rutier, pietonului Toma Maria XXXXX i-au fost cauzate următoarele leziuni corporale: hematom subcutan cranian, hemoragii difuze în tegumentele capului, fractura cominutivă a oaselor bolții craniului, delacerarea creierului, fracturi costale din dreapta, echimoze pe membrul superior drept-leziuni care au apărut la lovire cu părțile proeminente a automobilului în mișcare în timpul accidentului rutier și care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 121D/1531, din 01.12.2017 se califică ca vătămare corporală gravă. Moartea cet. Toma Maria XXXXX a survenit în rezultatul delacerării creierului consecință a traumei craniocerebrale închise.

Apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de apel a conchis că, învinuirea adusă inculpatului Fîrnachi Ruslan este întemeiată, iar acțiunile sale just au fost încadrate în dispoziția art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, de către persoana care conducea mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

Totodată, instanța de apel, analizând declarațiile succesului victimei și a martorilor, a considerat că acestea sunt veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului și coroborează cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată.

În acest context, instanța de apel nu a constatat existența cărorva temeieri pentru a da o nouă apreciere probelor, fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Referitor la solicitările avocatului Farniev Arcadie în numele inculpatului Fîrnachi Ruslan privind nevinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate, din motiv că lipsește componența de infracțiune prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, și anume, latura obiectivă, instanța de apel le-a

considerat ca fiind opinia subiectivă a părții apărării or, prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția privind recunoașterea vinovăției inculpatului Fîrnachi Ruslan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

La acest capitol, instanța de apel a menționat că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Potrivit practicii judiciare constante, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 264 Cod penal are un caracter complex: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier; obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la sănătatea sau viața persoanei.

Obiectul material al infracțiunii specificate la art. 264 Cod penal îl reprezintă corpul persoanei.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 264 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau în inacțiunea de încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport; 2) urmările prejudiciabile, care se exprimă, după caz, în: a) vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății (alin.(1) sau (2)); b) vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății ori decesul unei persoane (alin.(3) sau (4)); c) decesul a două sau mai multor persoane (alin.(5) sau (6)); 3) legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) mijlocul de săvârșire a infracțiunii, și anume - mijlocul de transport.

În acest sens, instanța de apel a menționat că prioritar, în procesul calificării, urmează să se stabilească înainte de toate, care anume reguli de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport au fost încălcate de către făptuitor. Regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport sunt stabilite în mod obligatoriu în cadrul unor acte normative și, în primul rând ele sunt stabilite în Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009. Acest act normativ este principalul act de referință pentru art. 264 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a reținut că potrivit art. 20 alin. (3) a Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009 „semnalul verde intermitent de asemenea permite trecerea, informând că timpul rezervat acestui semnal expiră și în curând va fi pus în funcțiune semnalul galben”. Alin. (4) art. 20 al Regulamentului circulației rutiere, stipulează că „semnalul galben avertizează că vehiculele care se apropie trebuie să fie oprite în locurile prevăzute la subpunctul 1) din prezentul punct, cu excepția celor care, la apariția semnalului,

se află atât de aproape de locurile respective, încât nu mai pot fi oprite fără a recurge la frânarea bruscă”.

În continuare, a indicat, că fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond, martorul Ciobanu Maxim a declarat că înaintea sa la semafor era un automobil de model Dacia care urma să vireze la stânga și nu a observat la ce culoare a semaforului s-a deplasat automobilul de model BMW, însă din înregistrarea video se observă că ”acesta s-a deplasat la culoarea roșie a semaforului”. Declarațiile martorului Ciobanu Maxim coroborează cu declarațiile martorului Socolean Cristin care fiind audiat în instanța de fond a declarat ”că la semafor era deja culoarea roșie când a pornit și din spate brusc a ieșit un automobil de model BMW”. La fel, declarațiile acestor martori coroborează cu declarațiile martorului Bejenari Iana care fiind audiată în instanța de fond a comunicat că ”aproximativ în luna august anul 2017, era la orele de practică auto și se afla în sectorul Rîșcani al Capitalei. La momentul când a stopat la semafor, a văzut că a avut loc un accident și a fost lovită o doamnă de către un automobil. Automobilul de model XXXXX avea jumătate de capotă pe bordură”. În ședința de judecată în instanța de fond (vol. II, f.d. 129-130) au fost vizionate imaginile video, stocate pe CD anexat la f.d. 220, Vol. I. În rezultatul vizionării imaginilor, acuzatorul de stat a accentuat faptul că Fîrnachi Ruslan s-a deplasat la culoarea roșie a semaforului, restul mașinilor fiind staționate. La rândul său apărătorul a susținut că din imaginile vizionate nu s-a constatat nici viteza de deplasare și nici faptul că Fîrnachi Ruslan ar fi traversat intersecția la culoarea roșie a semaforului.

Instanța de apel, a atestat că în cererea de apel, partea apărării a criticat declarațiile martorilor menționați, susținând că declarațiile acestora sunt irelevante și nu demonstrează vinovăția inculpatului, iar martorul Socolean Cristian a efectuat neregulamentară manevra de întoarcere, a creat obstacol automobilului condus de Fîrnache Ruslan și a încercat să fugă de la locul cu pricina, însă aceste afirmații urmau a fi respinse, din motiv că martorii au fost audiați sub jurământ, fiind avertizați de răspunderea penală pentru declarații false, declarațiile acestora nu doar că au fost consecvente, dar și coroborează între ele.

Ce ține de argumentul apărării, precum că Fîrnachi Ruslan a fost atras la răspundere pentru faptul că a încercat să evite o situație de accident, creată de conducătorul automobilului XXXXX, iar reacția, încercarea inculpatului de a evita coliziunea cu automobilul apărut în fața sa a fost una firească, iar deplasarea lui Fîrnachi Ruslan la semnalul galben al semaforului se încadrează în prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, instanța de apel le-a apreciat ca o poziție de apărare care însă nu și-a găsit confirmarea în circumstanțele de fapt și de drept constatate.

În acest context, instanța de apel a reiterat că potrivit alin. (4) art. 20 al Regulamentului circulației rutiere, ”semnalul galben avertizează că vehiculele care se apropie trebuie să fie oprite în locurile prevăzute la subpunctul 1) din prezentul punct, cu excepția celor care, la apariția semnalului, se află atât de

aproape de locurile respective, încât nu mai pot fi oprite fără a recurge la frânarea bruscă”

Subpunctul 1 al Regulamentului statuează că semnalul de culoare roșie interzice trecerea. La semnalul roșu al semaforului (cu excepția celui reversibil) vehiculele vor fi oprite înaintea liniei de oprire (marcajul 1.12), înaintea indicatorului 5.73) sau înaintea trecerii marcate pentru pietoni, iar în lipsa acestora – imediat înaintea semaforului.

Respectiv, este evident că norma art. 20 alin. (4) al Regulamentului circulației rutiere este o normă prohibitivă care interzice deplasarea mijloacelor de transport la semnalul galben al semaforului, iar excepția se referă doar la acele mijloace de transport care se află atât de aproape de linia de oprire, de trecerea de pietoni, de semafor sau indicatorul 5.73 încât nu mai pot fi oprite fără a recurge la frânarea bruscă.

În speță, inculpatul a susținut în declarațiile date în instanța de fond că semnalul galben al semaforului s-a inclus după ce el a trecut de linia de oprire și se afla în intersecție, însă instanța de apel a reținut că aceste declarații se combat prin declarațiile martorilor Ciobanu Maxim și Socolean Cristin din care rezultă că Fîrnachi Ruslan se afla în intersecție la culoarea roșie a semaforului. La fel și din declarațiile martorului Iana Bejenari rezultă că în momentul în care a fost lovită victima, automobilul la volanul căreia ea se afla, era oprit la semafor. Mai mult ca atât, în ședința de judecată în instanța de apel, inculpatul a declarat că el a intrat în intersecție la culoarea galbenă a semaforului.

Elocvente, în acest sens, instanța de apel a considerat prevederile art. 20 alin. (3) a Regulamentului circulației rutiere, potrivit cărora „semnalul verde intermitent de asemenea permite trecerea, informând că timpul rezervat acestui semnal expiră și în curând va fi pus în funcțiune semnalul galben”. Deci, potrivit Regulamentului semnalul galben al semaforului care interzice deplasarea, nu se include nici o dată brusc, el fiind întotdeauna precedat de semnalul verde intermitent care avertizează conducătorii mijloacelor de transport că în curând se va include semnalul galben și ei vor fi obligați să oprească vehiculele în locurile indicate.

În declarațiile sale inculpatul iarăși a afirmat că în momentul când a trecut de linia de oprire a observat că semaforul avea culoarea galbenă.

Respectiv, este evident faptul că Fîrnachi Ruslan, conducând mijlocul de transport de model BMW în ziua de 01.08.2017 pe bd. XXXXX din mun. Chișinău nu a manifestat nici dexteritatea și nici diligența necesară, or de altfel el ar fi observat de la distanță semnalul verde intermitent al semaforului și în momentul în care singur afirmă că se deplasa cu viteza de 50 km/h nu este clar ce l-ar fi împiedicat să reducă totalmente viteza și la semnalul galben să oprească la linia de oprire.

Dimpotrivă, din declarațiile inculpatului a rezultat că el de fapt a întreprins alte acțiuni. Astfel, Fîrnachi Ruslan a mai declarat că ”se deplasa pe banda a 3-a, iar când s-a apropiat de strada XXXXX în fața sa se afla un automobil care a început să frâneze. Inculpatul a preselecat banda a 2-a și a intrat în intersecție”.

Deci, instanța de apel a concluzionat că Fîrnachi Ruslan observând că în apropiere de intersecția cu strada Miron Costin un automobil a început să frâneze, el nu a procedat în mod similar, ci a preferat să-l ocolească pe banda a 2-a și să continue deplasarea intrând în intersecție.

În concluzie, instanța de apel a conchis că prin acțiunile sale, Fîrnachi Ruslan a încălcat prevederile alin. (4) art. 20 al Regulamentului circulației rutiere.

Cât privește argumentul părții apărării, precum că inculpatul Fîrnachi Ruslan nu a încălcat art. 45 subpct. (1) lit. a), b), d) a Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, instanța de apel le-a apreciat ca o poziție de apărare, întrucât accidentul rutier a avut loc la data de 01 august 2017, ora 18:15, la intersecția bd. Moscovei și Miron Costin din mun. Chișinău, o oră de vârf pe una din principalele artere ale mun. Chișinău, astfel inculpatul urma și era obligat să țină cont de acest factor și să conducă automobilul într-o asemenea maniera care i-ar fi permis să evite situațiile periculoase, inclusiv traversarea intersecției la culoarea galbenă a semaforului.

Instanța de apel, a mai apreciat critic argumentele apărării, precum că situația de accident a fost creată de martorul Socolean Cristian care a efectuat neregulamentară manevra de întoarcere și a creat obstacol automobilului condus de Fîrnache Ruslan, din motiv că martorul Socolean Cristin a explicat că la intersecția străzii Miron Costin urma să vireze spre strada Kiev. Ajungând la intersecție la semafor era culoarea verde intermitent, iar din partea opusă era o mașină care urma să vireze spre partea stângă. A stopat la prima intersecție, și din ambele părți nu era nici un automobil. La semafor era deja culoarea roșie când a pornit, și din spate brusc a ieșit un automobil de model BMW, astfel, din moment ce Socolean Cristin nu a observat nici în intersecție și nici în nemijlocita apropiere un mijloc de transport care ar fi fost îndreptățit să continue deplasarea la culoarea galbenă a semaforului, acesta era în drept să înceapă manevra de întoarcere.

Cu referire la Raportul de expertiză 34/12/1-R-5948 din 14 noiembrie 2017, care în opinia apărării demonstrează nevinovăția inculpatului Fîrnachi Ruslan, instanța de apel a atestat că într-adevăr potrivit concluziilor expertului, automobilul condus de Fîrnachi Ruslan se deplasa cu viteza de 50km/h și că Fîrnachi Ruslan nu a avut posibilitatea tehnică de a opri automobilul pînă la coridorul de deplasare a automobilului de model "Dacia Logan", însă aceste concluzii demonstrează încă o dată că viteza de deplasare a automobilului condus de Fîrnachi Ruslan permitea acestuia în cazul în care ar fi manifestat atenție sporită la semnalele semaforului și dexteritatea în conducere să oprească automobilul la culoarea galbenă a semaforului pînă la intersecție și să evite astfel urmările survenite.

Astfel, instanța de apel a conchis că în speță sunt întrunite și dovedite toate patru elemente ale structurii laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, fiind prezente: 1-fapta prejudiciabilă și anume

încălcarea de către Fîrnachi Ruslan a prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, 2-urmările prejudiciabile manifestate prin decesul victimei Toma Maria, 3-legătura cauzală între încălcarea de către Fîrnachi Ruslan a prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere și decesul victimei Toma Maria și 4) mijlocul de săvârșire a infracțiunii – automobilul de model BMW la volanul căruia se afla Fîrnachi Ruslan.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 264 Cod penal se caracterizează prin intenție sau imprudență față de fapta prejudiciabilă și numai prin imprudență față de urmărirea prejudiciabile.

Potrivit art. 18 Cod penal, se consideră că infracțiunea a fost săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.

În speță, inculpatul Fîrnachi Ruslan, angajându-se în traversarea intersecției la semnalul galben a semaforului, deși avea posibilitatea reală de a opri automobilul a dat dovadă de imprudență, or el putea și trebuia să prevadă urmările ei prejudiciabile ale acțiunilor sale.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art. 264 Cod penal este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei a împlinit vârsta de 16 ani. În afară de aceasta, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană care conduce mijlocul de transport. Ținând cont de faptul că Fîrnachi Ruslan este născut la 29.03.1984, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, iar la data de 01.08.2017 se afla la volanul mijlocul de transport care a tamponat pietonul Toma Maria, acesta este subiect la infracțiunii săvârșite.

În consecința celor expuse supra, instanța de apel a reținut că contrar afirmațiilor părții apărării, prin cumul probelor cercetate în instanța de fond și verificate în ședința de judecată în instanța de apel s-a demonstrat, cu certitudine, prezența în acțiunile inculpatului Fîrnachi Ruslan a elementelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate.

4.2. Cu referire la cerea de apel depusă de către acuzatorul de stat și cererea de apel comună declarată de către avocatul Oxana Ivanov și succesorul victimei Toma Aurel.

În sensul solicitărilor expuse în apelurile declarate de către procuror, avocatul Oxana Ivanov și succesorul victimei Toma Aurel, instanța de apel a invocat că deși prima instanță la individualizarea pedepsei inculpatului Fîrnachi Ruslan a reiterat prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 – 78 din Codul penal, nu le-a aplicat corespunzător, considerent din care apelurile urmau a fi admise, reieșind din următoarele raționamente.

Astfel, infracțiunea săvârșită de inculpatul Fîrnachi Ruslan, conform art.16 din Codul penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave; circumstanțe

agravante, stabilite de art. 77 din Codul penal, în sarcina inculpatului nu au fost reținute; ca circumstanță atenuantă, de către prima instanță a fost reținută prezența la întreținere a unui copil minor.

Subsecvent, instanța de apel a reținut că art. 264 alin. (3) lit. b) din Codul penal, care stabilește pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, astfel, ținând cont de caracterul faptei comise, și anume că faptele săvârșite de inculpat prezintă o gravitate sporită, raportat la modul de comitere, mijloacele folosite, circumstanțele legate de personalitatea inculpatului, instanța de apel a conchis că inculpatul urmează a fi pedepsit penal pentru acțiunile comise și a considerat ca instanța de fond corect a aplicat în privința acestuia pedeapsa închisorii care în viziunea instanței de apel aceasta fiind unica măsură de constrângere aplicabilă situației inculpatului.

Însă, instanța de apel a considerat că prima instanță neîntemeiat a dispus suspendarea condiționată a aplicării pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului Fîrnachi Ruslan, or în acest sens, instanța de apel nu a reținut careva circumstanțe suplimentare în baza cărora instanța de judecată să-și motiveze soluția privind suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, întrucât inculpatul Fîrnachi Ruslan nu a recuperat prejudiciul material și moral cauzat succesorului legal al victimei Toma Andrei.

5. Avocatul Farniev Arcadie cu inculpatul Fîrnachi Ruslan, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea recursului, recurenții invocă următoarele raționamente:

- hotărârea instanței de apel este neîntemeiată, iar în acțiunile inculpatului nu sunt prezente elementele infracțiunii incriminate de către acuzatorul de stat;

- concluziile instanței de apel rezultă din interpretarea eronată a normei penale și aprecierea greșită a probelor, astfel decizia urmează a fi casată ca ilegală și neîntemeiată;

- instanța de apel nu a cercetat fiecare probă în parte, iar în motivarea deciziei sale nu a făcut trimitere directă la careva probe din materialele cauzei penale dar s-a expus abstract, prin generalizare, fără apreciere clară a circumstanțelor speței;

- respingând apelul avocatului Farniev Arcadie, instanța de apel a făcut trimitere la declarațiile martorilor Ciobanu Maxim și Socolean Cristin care au declarat că Fîrnachi Ruslan a intrat în intersecție la culoarea roșie, invocând că martorii au fost audiați sub jurământ, fiind avertizați de răspunderea penală pentru declarații false. Astfel, instanța nu a identificat temeiuri pentru a pune la îndoială declarațiile martorilor vizați. Tot în suportul poziției că Fîrnachi Ruslan a trecut intersecția la culoarea roșie a semaforului, instanța de apel a făcut trimitere și la declarațiile martorului Bejenari Iana, din care rezultă că în momentul în care a fost lovită victima, automobilul la volanul căruia se afla, era

oprit la semafor. Consideră că aceste declarații urmează a fi apreciate critic, deoarece conform raportului de expertiză 34/12/1 -R-5948 din 14 noiembrie 2017, automobilul condus de Fîrnachi Ruslan a intrat în intersecție la culoarea galbenă a semaforului, astfel nu este clar cum și de ce instanța de apel doar din declarațiile martorilor îi incriminează lui Fîrnachi Ruslan traversarea intersecției la culoarea roșie a semaforului;

- nu este clar de ce instanța de apel eronat face trimitere la declarațiile martorului Bejenari Iana, care în declarațiile sale într-adevăr a indicat că *"în momentul în care a fost lovită victima, automobilul la volanul căruia se afla, era oprit la semafor,* doar că nu în intersecția în care a fost lovită victima, a străzilor - bd. Moscovei cu str. Miron Costin, dar la semaforul din intersecția străzilor - bd. Moscovei cu str. Serghei Lazo;

- din motive inexplicabile, instanța de apel dă prioritate declarațiilor martorului Socolean Cristin față de cele invocate atât de către parte apărări, cât și de către expert în raportul de 34/12/1 -R-5948 din 14 noiembrie 2017;

- procurorul, la etapa cercetării probelor în instanța de judecată, a ignorat filele dosarului 180-191 care conțin raportul de expertiză: 34/12/1 -R-5948 din 14 noiembrie 2017, care de fapt este unicul înscris, întocmit de un expert, asupra circumstanțelor accidentului rutier, care în totalitate demonstrează nevinovăția cet. Fîrnachi Ruslan, în comiterea infracțiunii ce i se incriminează.

Ulterior instanța de fond chiar dacă a făcut trimitere la raportul de expertiză: 34/12/1 -R-5948 din 14 noiembrie 2017, era și firesc, atât timp cât partea apărării de nenumărate ori a subliniat în instanța de judecată că la materialele cauzei exista un raport de expertiză pe care toți îl ignoră, instanța a subliniat doar câteva din punctele ale acestuia și anume acelea la care expertul nu a putut da răspuns în lipsa probelor și faptul că starea tehnică a automobilului era bună, ignorând în totalitate restul;

- nici în instanța de fond și nici în instanța de apel nu a fost dovedit sau explicat, care anume regulă de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport a fost încălcată de către cet. Fîrnachi Ruslan;

- instanțele de fond, deși au constatat încălcarea de către inculpat a prevederilor pct. 45) alin. (1), (2) ale Regulamentului circulației rutiere, nu au ținut cont de faptul că de la apariția obstacolului pînă la echivalearea cu acesta, intervalul de timp este de 2,223 secunde, dar din acest moment pînă la tamponarea pietonului Toma Maria mai sunt doar 0,933 secunde, astfel consideră că lui Fîrnachi Ruslan nu-i poate fi încriminată încălcarea pct. 45 alin (1) și (2) al RCR, dat fiind faptul ultimul nu putea să prevadă că conducătorul automobilului Dacia Logan va încălca prevederile art. 56 subpet. 2 a Regulamentului circulației rutiere (secțiunea 5-a - circulația în intersecții. Reguli Generale);

- nu este clar de ce instanțele de fond nu s-au expus asupra concluziei Inspectoratului Național de Patrulare, într-o speță similară, la care a făcut trimitere partea apărării, fapt ce contravine prevederilor art.6 §1 și 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului;

- nu este clară poziția instanței de apel de a admite apelul procurorului și apelul comun declarat de avocatul Oxana Ivanov și succesorul victimei Toma Aurel, or din momentul accidentului rutier până la pronunțarea deciziei motivate au trecut 3 ani, perioadă în care, prin comportamentul său inculpatului Fîrnachi Ruslan a demonstrat că nu prezintă careva pericol pentru societate, mai mult ca atât în toată această perioadă de către ultimul nu au fost comise nici măcar careva contravenții, astfel, nu este clară decizia instanței de apel de a casa parțial, în partea aplicării art. 90 Cod penal a instanței de fond.

Avocatul Farniev Arcadie la 01 martie 2021 a depus o cerere (f.d. 243-246, Vol. II), prin care a solicitat anexarea la materialele cauzei a recipiselor din 24 decembrie 2020, 16 februarie 2021, prin care se confirmă achitarea prejudiciului moral și material cauzat succesorului victimei, Toma Andrei, de către inculpatul Fîrnachi Ruslan prin infracțiunea săvârșită.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi Sergiu, prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că titularul acestuia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea hotărârilor instanțelor de fond art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii, 12) când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită..*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat

prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, cu referire la criticile invocate de avocatul Farniev Arcadie în numele inculpatului Fîrnachi Ruslan, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, se atestă că apărarea a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat. Mai mult, în conținutul recursului nu au fost descrise care anume din motivele apelului nu au fost luate în considerație la judecarea cauzei.

Colegiul penal menționează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Subsecvent, reieșind din esența criticilor invocate de către avocatul Farniev Arcadie, Colegiul penal reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor. Or, acesta face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Fîrnachi Ruslan în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în

ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma relevanței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind menținerea sentinței primei instanțe.

Contrar argumentelor apărării prin care se invocă faptul, că instanțele de fond și-au fundamentat soluția în baza declarațiilor martorilor Bejenari Iana, Socolean Cristin, ignorându-le pe cele invocate atât de către partea apărării, cât și de către expert în raportul de 34/12/1 -R-5948 din 14 noiembrie 2017, Colegiul penal conchide, că instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului Fîrnachi Ruslan, așa cum susține apărarea, însă le-a analizat în ansamblul lor prin coroborare, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpatului.

Totodată, apărarea consideră că instanța de apel, a adoptat o soluție insuficient motivată, însă Colegiul penal relevă că nu s-a stabilit presupusa eroare de drept invocată de către recurent, or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel atât în partea prin care a fost menținută sentința primei instanțe condamnării inculpatului Fîrnachi Ruslan în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cât și în partea casării sentinței în latura stabilirii pedepsei, cu excluderea

aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, și stabilirea unei pedepse cu executare.

La fel, Colegiul penal stabilește, că în speță, nu a fost comisă nici o eroare gravă de fapt, așa precum se susține de către apărare, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele recurentului cu privire la existența în cauza examinată a erorii de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță, inculpatul Fîrnachi Ruslan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, de către persoana care conducea mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane*, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a stabilit situația de fapt și a încadrat acțiunile reținute în privința inculpatului Fîrnachi Ruslan în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, or, prima instanță a dat o apreciere corectă probatoriului administrat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității.

Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Fîrnachi Ruslan, astfel corect concluzionând că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 4, 4.1.

al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999*).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu a fost comisă.

Cât privește invocarea de către recurent în calitate de temei pentru recurs prevederile pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii invocate de către avocatul inculpatului, o astfel de eroare în speța dată nu a fost stabilită, deoarece instanța de apel a constatat corect prin prisma probelor administrate că acțiunile inculpatului Fîrnachi Ruslan întrunesc elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Respectivele circumstanțe pentru calificarea faptei au fost constatate de către prima instanță și menținută de către instanța de apel, inclusiv din declarațiile martorului Socolean Cristin, pe care, deși apărarea le consideră neîntemeiate, întrucât accidentul rutier s-a produs din cauza manevrei neregulamnetare de întoarcere a ultimului, creând astfel obstacol automobilului condus de către Frînachi Ruslan, instanța de recurs le apreciază ca fiind consecvente, întrucât sunt confirmate prin declarațiile martorilor Ciobanu Maxim, Bejenari Iana, au fost depuse sub jurământ, fiind avertizat de răspundere penală pentru declarații false. Mai mult, declarațiile martorului Socolean Cristin, au fost confirmate și în urma vizionării în ședința primei instanțe (f.d. 129-130, Vol. II) a imaginilor video stocate pe CD (f.d. 220, Vol. I), acuzatorul de stat făcând mențiune asupra momentului deplasării automobilului inculpatului Fîrnachi Ruslan la culoarea roșie a semaforului, iar restul mașinilor staționau.

Totodată, pentru menținerea calificării faptelor inculpatului, stabilite prin rechizitoriu, instanța de apel corect a reținut, inclusiv, concluziile expertului indicate în raportul de expertiză 34/12/1-R-5948 din 14 noiembrie 2017, din care este evident faptul că viteza de deplasare a automobilului condus de

Fîrnachi Ruslan permitea acestuia, în cazul în care ar fi manifestat atenție sporită la semnalele semaforului și dexteritatea în conducere, să oprească automobilul la culoarea galbenă a semaforului pînă la intersecție și să evite astfel urmările survenite.

Astfel, ținând cont de cele stabilite de către instanța de apel și de argumentele care au stat la baza menținerii calificării faptei inculpatului, conform învinuirii înaintate prin rechizitoriu, Colegiul penal apreciază ca fiind declarativ invocată prezența la caz a erorii prevăzute la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, întrucât instanța de apel la capitolul respectiv a dat deplină eficiență prevederilor legale ce țin de aprecierea materialului probator, care a confirmat întrunirea în acțiunile inculpatului Fîrnachi Ruslan a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal. Mai mult apărarea, invocând aceste teme de casare nu a indicat în baza cărei norme legale, în opinia sa, urmau a fi încadrate acțiunile inculpatului în condițiile invocării încadrării greșite de către instanță a faptelor acestuia,

Nu pot fi reținute de către Colegiul penal nici argumentele apărării privind dezacordul cu excluderea de către instanța de apel a prevederilor art. 90 Cod penal, argumente ce cad sub incidența erorii de drept, prevăzute de art. 427 alin. (1) p.10) *individualizarea incorectă a pedepsei*, deoarece instanța de apel în mod întemeiat a ajuns la concluzia că corectarea lui Fîrnachi Ruslan va fi asigurată doar prin executarea reală a pedepsei închisorii.

În susținerea acestei soluții, instanța de recurs punctează că instanța de apel corect a ținut cont la stabilirea pedepsei de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, de impactul social negativ al acțiunilor inculpatului care s-a soldat cu decesul unei persoane, de personalitatea acestuia, care anterior a comis nenumărate contravenții în domeniul circulației rutiere (f.d. 121-122, Vol. I), însă nu a mers pe calea corijării și din nou a săvârșit o infracțiune din domeniul transporturilor. Or, prezentarea confirmării achitării de către inculpatul Fîrnachi Ruslan a prejudiciului moral și material cauzat succesorului victimei, Toma Andrei la etapa examinării recursului, nu justifică aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal.

În concluzie, Colegiului penal relatează că instanța de apel a individualizat corect pedeapsa stabilită inculpatului, inclusiv și modalitatea de executare a acesteia, motivându-și în mod temeinic soluția în acest sens, iar argumentele recurentului cu privire la aplicarea art. 90 Cod penal sunt declarative, deoarece nu conțin o motivare a solicitărilor cu referire la circumstanțe concrete ale cauzei.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Farniev Arcadie cu inculpatul Fîrnachi Ruslan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2020, în cauza penală în privința lui **Fîrnachi Ruslan XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la **23 aprilie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor